

హవా ఉన్నా..
ఓటరు లెక్క వేరే!

వార్డు ఇచ్చిన వార్షింగ్!

హవా ఉన్నా..
ఓటరు లెక్క వేరే!

స్టేట్లో వాళ్లే.. సెంటర్లో వాళ్లే.. అయినా సీఎం సెగ్మెంట్లోనే వెనకంజనా? ఏంటీ ఈ మిరాకిల్? స్ట్రాటజీ ఎక్కడ లెక్క తప్పింది? రాజస్థాన్ పట్టణ స్థానిక సంస్థల ఎన్నికల ఫలితాలు ఇప్పుడు ఇలాంటి ప్రశ్నలనే తెరపైకి తెస్తున్నాయి. రాజకీయ బలం ఉంది.. అధికార యంత్రాంగం ఉంది.. పటిష్టమైన పార్టీ నిర్మాణమూ ఉంది. అయినా బ్యాలెట్ దగ్గరకు వచ్చేసరికి కింగ్ ప్లేయర్ ఎవరో ఓటరు మరోసారి గుర్తుచేశాడు. BJP అతిపెద్ద పార్టీగా నిలిచింది నిజమే. మరి అదే ప్రజలు కాంగ్రెస్కు 3,613, స్వతంత్రులకు ఏకంగా 2,273 వార్డులు ఎందుకు కట్టబెట్టారు? సీఎం సొంత ప్రాంతమైన భరత్ పూర్ లో స్వతంత్రులే మెజారిటీ మార్కును ఎలా దాటారు? గెలుపు లెక్క ఒకవైపు కనిపిస్తుంటే.. లోపల వినిపిస్తున్న హెచ్చరిక మరోవైపు ఉంది!

హవా ఉంది.. హెచ్చరిక కూడా ఉంది!

రాజస్థాన్ లో 309 పట్టణ స్థానిక సంస్థల్లో 10,244 వార్డులకు ఎన్నికలు జరగా, ఫలితాలు వెల్లడైన వాటిలో BJP 4,179 వార్డులతో మొదటి స్థానంలో నిలిచింది. కాంగ్రెస్ 3,613, స్వతంత్రులు 2,273 స్థానాలను సొంతం చేసుకున్నారు. సంఖ్యల్లో కమలానిదే పైచేయి. కానీ ఓట్ల శాతం దగ్గరకు వచ్చేసరికి కథ మరింత ఆసక్తికరం. BJPకి 35.18 శాతం ఓట్లు వస్తే కాంగ్రెస్కు 34.24 శాతం వచ్చాయి. రెండింటి మధ్య తేడా కేవలం 0.94 శాతం పాయింట్లే. అంటే వార్డుల ఆధిక్యాన్ని మాత్రమే చూపించి పట్టణ రాజస్థాన్ అంతా కమలం వైపే ఉందని తేల్చగలమా? అధికార పార్టీకి విజయంతోపాటే ఓటరు ఒక హెచ్చరిక కూడా పంపాడా? అన్న ప్రశ్న ఇక్కడే మొదలవుతోంది.

కమలం గెలిచినా.. లెక్కలో మరో కథ!

జైపూర్, ఉదయ్ పూర్, భిల్వారా, కోటా వంటి కీలక కార్పొరేషన్ లో BJP బలాన్ని చాటింది. ఉదయ్ పూర్ లో 80 వార్డుల్లో 53, భిల్వారాలో 70లో 45, కోటాలో 100లో 53 స్థానాలు గెలుచుకోవడం చిన్న విషయం కాదు. కానీ అదే మ్యాప్ లో బకనేర్ లో కాంగ్రెస్ పైచేయి సాధించింది. జోధ్ పూర్ లో BJP, కాంగ్రెస్ చెరో 44 స్థానాలతో సువ్వా నేనా అన్నట్లు నిలిచాయి. అజ్మీర్ లో BJP 3 దశాబ్దాలకు పైగా కొనసాగించిన పట్టణ కాంగ్రెస్

చే దిం చిం ది . అంటే ఒకే రాష్ట్రం.. ఒకే ఎన్నిక.. ఒకే ఓటరు అయినా నగరం మారగానే తీర్పు మారింది. జాతీయ హవా ఒక్కటే స్థానిక విజయానికి గ్యారంటీ కాదని ఈ ఫలితాలు చెబుతున్నాయా?

సీఎం అడ్డాలలో స్వతంత్రులదే

అసలు హవా!

అన్నింటికంటే భరత్ పూర్ ఫలితం BJPని ఆలోచింపజేసేదే. అది ముఖ్యమంత్రి భజన్ లాల్ శర్మ సొంత ప్రాంతం. ప్రచారంలోనూ ఆయన ప్రత్యక్షంగా రంగంలోకి దిగారు. అయినా 65 వార్డుల భరత్ పూర్ కార్పొరేషన్ లో స్వతంత్రులు ఏకంగా 36 స్థానాలు గెలిచి సొంతంగా మెజారిటీ మార్కును దాటారు. BJP 20 స్థానాలకే పరిమితమైతే కాంగ్రెస్కు ఏడు మాత్రమే వచ్చాయి. రెండు ప్రధాన పార్టీల సీట్లు కలిపినా స్వతంత్రుల సంఖ్యను అందుకోలేకపోవడం గమనార్హం. సీఎం సొంత ప్రాంతంలోనే పార్టీ అభ్యర్థులకంటే Independent candidatesను ఓటరు ఎందుకు ఎక్కువగా నమ్మాడు? స్థానిక నాయకత్వం, అభ్యర్థుల ఎంపిక, ప్రజల సమస్యలను చదవడంలో ఎక్కడ లెక్క తప్పిందన్న ప్రశ్నలు సహజంగానే తలెత్తుతున్నాయి.

టికెట్ల లెక్కలో ఎక్కడ తేడా కొట్టింది?

అధికారంలో ఉండటం advantage మాత్రమే కాదు.. accountability కూడా! క్షేత్రస్థాయిలో ఎవరు బలంగా ఉన్నారు? కార్యకర్తలు ఎవరిని కోరుకుంటున్నారు? ఏ నాయకుడిపై ప్రజల్లో అసంతృప్తి ఉంది? ఎవరు టికెట్ రాకపోతే రెబల్ గా మారే అవకాశం ఉంది? అధికార పార్టీకి ఇవన్నీ ముందుగానే తెలుసుకునే organizational network ఉంటుంది. అయినప్పటికీ పెద్ద సంఖ్యలో Independents గెలవడం candidate selection నుంచి cadre management వరకు అనేక ప్రశ్నలకు తావిస్తోంది. అధికారిక అభ్యర్థులను దాటి స్థానిక వ్యక్తులవైపు ఓటరు మొగ్గుదంటే, పార్టీ గుర్తు ఒక్కటే

విజయానికి సరిపోదన్న సందేశం మాత్రం స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

అధికార భీమానే కొంప ముంచిందా?

పాలి జిల్లా మరొక ఆసక్తికర ఉదాహరణ. BJP రాష్ట్ర అధ్యక్షుడు మదన్ రాథోడ్ కు రాజకీయంగా కీలకమైన ఈ ప్రాంతంలో 65 వార్డుల్లో కాంగ్రెస్ 29 స్థానాలు సాధించగా BJP 21కే పరిమితమైంది; Independents 15 స్థానాలు గెలిచారు. అజ్మీర్ లోనూ BJP సుదీర్ఘ ఆధిపత్యానికి గండి పడింది. మాజీ సీఎం వసుంధరా రాజే ప్రభావం ఉన్న జలావర్ వంటి ప్రాంతాల్లోనూ పార్టీకి ఎదురుదెబ్బలు కనిపించాయి. ఇవన్నీ కలిపి చూస్తే “అధికారంలో ఉన్నాం.. పార్టీ గుర్తు చాలు” అనే భీమా ఎక్కడైనా స్థానిక political pulseను చిన్న చూపు చూసేలా చేసిందా? లేక క్షేత్రస్థాయి అసంతృప్తిని నాయకత్వం సకాలంలో గుర్తించలేకపోయిందా? సమాధానం BJP అంతర్గత సమీక్షలో తేలాల్సిందే. కానీ ప్రశ్న మాత్రం ప్రజల తీర్పు ముందుంది.

స్వతంత్రుల సత్తా కొత్త కథేమి కాదు!

ఇక్కడ మరో చరిత్రను మరిచిపోకూడదు. రాజస్థాన్ పట్టణ రాజకీయాల్లో Independents ప్రభావం ఇప్పుడే పుట్టింది కాదు. 2019లో జరిగిన 49 పట్టణ సంస్థల 2,105 వార్డుల్లో కాంగ్రెస్ 961, BJP 737, స్వతంత్రులు 386 స్థానాలు సాధించారు. 2020లో 50 ULBల 1,775 వార్డుల్లో కాంగ్రెస్ 619 గెలిస్తే BJP 548కే పరిమితమైంది.. ఆశ్చర్యకరంగా స్వతంత్రులు నాడు 596 స్థానాలతో BJPకంటే ముందున్నారు. 2021లోనూ 3,034 వార్డుల్లో

కాంగ్రెస్ 1,197, BJP 1,141, Independents 633 స్థానాలు గెలిచారు. అంటే పార్టీ గుర్తును దాటి స్థానిక వ్యక్తులకు అవకాశం ఇవ్వడం రాజస్థాన్ ఓటరుకు కొత్త అలవాటు కాదు. మారిందల్లా అధికారంలో ఉన్న పార్టీ మాత్రమే.

నాడు కాంగ్రెస్.. నేడు బీజేపీకి పరీక్ష!

అప్పటి రాజకీయ పరిస్థితి, ఇప్పటి పరిస్థితి ఒకటి కాదు. 2019లో రాష్ట్రంలో కాంగ్రెస్ అధికారంలో ఉండగా జరిగిన స్థానిక ఎన్నికల్లో కాంగ్రెస్ ముందంజ వేసింది. 2020, 2021 పట్టణ ఎన్నికల్లోనూ కాంగ్రెస్ BJPపై స్వల్ప ఆధిక్యాన్ని చూపింది. ఇప్పుడు అధికార చక్రం తిరిగింది. రాష్ట్రంలో BJP ప్రభుత్వం ఉంది. కేంద్రంలోనూ NDA అధికారంలో ఉంది. అయినప్పటికీ తాజా పట్టణ ఎన్నికల్లో కాంగ్రెస్ BJPకి vote shareలో ఒక శాతం పాయింట్ కన్నా తక్కువ దూరంలో నిలబడింది. స్వతంత్రులు 2,273 వార్డులు గెలిచారు. అంటే అధికార పార్టీ మారినా ఓటరు తన స్థానిక ఎంపిక విషయంలో స్వేచ్ఛను వదులుకోలేదా? ప్రభుత్వంలో ఎవరు ఉన్నారన్నదానికంటే తన వార్డులో ఎవరు కావాలన్నదే కొన్ని ప్రాంతాల్లో నిర్ణాయకమైందా? ఇదే ఫలితాల్లో కనిపిస్తున్న కీలక రాజకీయ సంతేతం.

లోకల్ సమస్యల ముందు హవా సరిపోతుందా?

లోక్ సభ ఎన్నికల్లో ప్రధాని ముఖచిత్రం, జాతీయ భద్రత, దేశవ్యాప్త పాలసీలు, కేంద్ర సంక్షేమ పథకాలు ప్రభావం చూపాచ్చు. అసెంబ్లీ ఎన్నికల్లో ముఖ్యమంత్రి, రాష్ట్ర పాలన మరో కొలమానం కావచ్చు. కానీ వార్డు దగ్గరకు వచ్చేసరికి రోడ్డు ఎలా ఉంది? తాగునీరు వస్తోందా? డ్రైనేజీ సమస్య తీరిందా? పారిశుధ్యం ఉందా? కౌన్సిలర్ ప్రజలకు అందుబాటులో ఉన్నాడా? అనే ప్రశ్నలు

ముందుకొస్తాయి. అందుకే “మాటే హవా ఉంది కాబట్టి వార్డు మనదే” అనే political arithmetic ప్రతిచోటా పనిచేస్తుందని భావించలేం. జాతీయ నాయకత్వానికి జైకొట్టే ఓటరే స్థానికంగా మరో అభ్యర్థిని ఎంచుకునే అవకాశం ప్రజాస్వామ్యంలో ఉంటుంది. రాజస్థాన్ తీర్పులో కనిపిస్తున్న రాజకీయ సున్నితత్వం కూడా అదే.

2029 దారిలో వార్డు ఇచ్చిన వార్షింగ్!

నాలుగోసారి ఢిల్లీ పీఠాన్ని అందుకోవాలన్నది NDA ముందున్న అతిపెద్ద రాజకీయ లక్ష్యం. అయితే రాజస్థాన్ స్థానిక ఫలితాలను 2029 లోక్ సభ ఎన్నికలకు నేరుగా projection చేయడం తొందరపాటే. ఎన్నికల స్వభావం వేరు.. అంశాలు వేరు.. నాయకత్వ ప్రభావం కూడా వేరు. కానీ grassrootsలో కనిపించే సంతేతాలను విస్తరించడం కూడా రాజకీయంగా అంతే ప్రమాదకరం. నేడు రెబల్ గా బయటకు వెళ్లిన కార్యకర్త రేపు boothను నడిపించాల్సిన వ్యక్తే కావచ్చు. నేడు స్థానిక సమస్యపై మరోవైపు చూసిన ఓటరే రేపు అసెంబ్లీ, పార్లమెంట్ ఎన్నికల్లో తీర్పు చెప్పాల్సిన వ్యక్తి. అందుకే రాజస్థాన్ BJPకి విజయం ఇచ్చింది.. అదే సమయంలో homework కూడా ఇచ్చిందని చెప్పక తప్పదు.

కింగ్ ప్లేయర్ ఎప్పటికీ ప్రజలే కదా!

రాజకీయాల్లో ప్రభుత్వాలు మారతాయి.. హవాలు వస్తాయి.. పోతాయి. నాయకులు వూహాలు రచిస్తారు. పార్టీలు అభ్యర్థులను నిర్ణయిస్తాయి. కానీ తమ ముందు పెట్టిన పేర్లలో ఎవరికి అధికారం ఇవ్వాలో చివరకు నిర్ణయించేది ప్రజలే. రాజస్థాన్ లో BJP అతిపెద్ద పార్టీగా నిలవడం ప్రజల తీర్పు. కాంగ్రెస్ ను పోటీలో ఉంచింది అదే తీర్పు. 2,273 మంది Independentsను గెలిపించి ప్రధాన పార్టీల political arithmeticను మార్చింది అదే ఓటరు. అందుకే విజయోత్సవంలో BJP ఈ రెండో సందేశాన్నీ చదవాలి. అధికారం ఉందనే భీమా స్థానిక అసంతృప్తిని వినకుండా చేస్తే దాని మూల్యం బ్యాలెట్ దగ్గరే కనిపిస్తుంది. స్టేట్ వాళ్లదే కావచ్చు.. సెంటర్ వాళ్లదే కావచ్చు.. కానీ ప్రజాస్వామ్యంలో చివరి మాట, చివరి ఓటు, అసలు అధికారం మాత్రం ఎప్పటికీ ప్రజలదే!